

SUMONYI ZOLTÁN

„Halk csipogást hallottam, apró, elfojtott zokogást”

(Illyés verssorára. Nyugat, 1928)

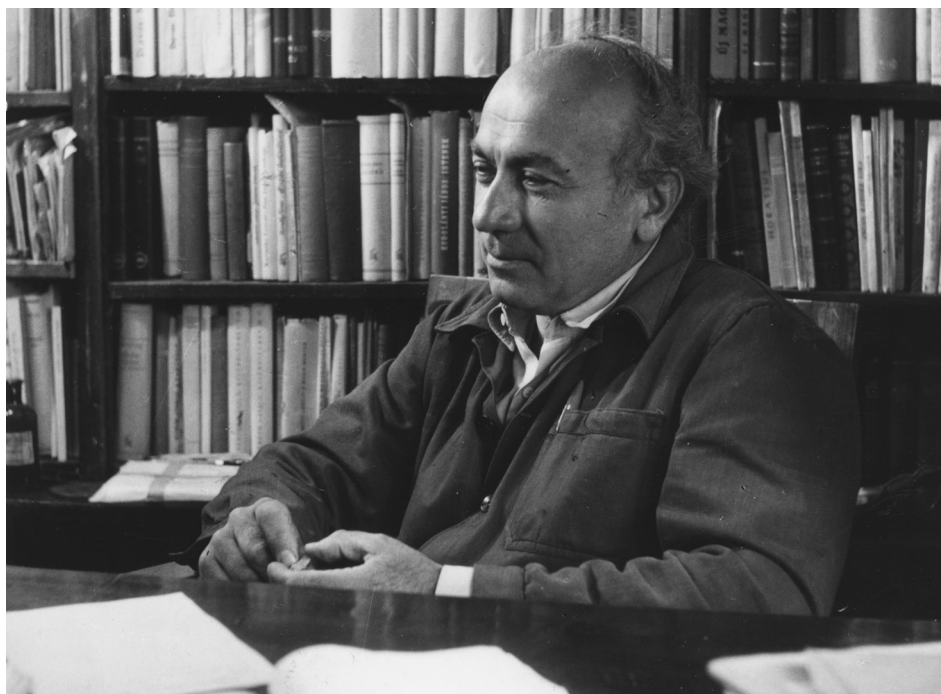
*Az északi partról mentem át a déli partra,
Mint minden nyárutón, a nyaralás végeztével,
Megkerülve a Keszthelyi öblöt, hogy benézzek anyámhoz,
Aki nyárelőtől szeptember közepéig szokott lent maradni.*

*Tudtam, hogy most már nem találom ott, most először,
Kilencvenharmadik évében temettük el, még márciusban,
De azért arra kerültem – megszokásból? – meg öcsémmel,
Húgaimmal is biztos találkozási hely volt Bélatelep.*

*Anyám szobáját rendezték, amelyhez nem nyúltak
A nyaraló felújításakor sem, s most hozták a tárgyait,
Mit vinnék el belőlük? – Egy Rádióújságot őrzött
'82. július elejéről, a címlapon fekete-fehér fotóval:*

*Illyés mellett ülök, kései fia lehetnék, huszonhat éve annak,
De még most is fülemben dobol indulatos kopogása,
Körmével kocogtatja azt a '42-es francia antológiát, amelyet
Mint koszorút rakott le – innen – a megalázott nemzet lába elé.*

2009. február 12.

Illyés Gyula az íróasztalánál, 1952. Zinner Erzsébet felvétele